

«TOWER-TOWER. ΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ-Η ΣΥΛΛΟΓΗ»

18 Ιουλίου έως 3 Σεπτεμβρίου 2009

Πύργος Μπαζαίου

Εφέτος στην ένατη διοργάνωση του Φεστιβάλ Νάξου, που έχει ως θεματικό άξονα τη σχέση της τέχνης με το χώρο, ο Στέλιος Κρασανάκης και ο Μάριος Βαζαίος προσκαλούν τον Νίκο Αλεξίου, κορυφαίο δημιουργό, να συμμετάσχει σε αυτό το διάλογο με την έκθεση που έχει τίτλο: «TOWER-TOWER. Νίκος Αλεξίου - Η Συλλογή».

Εκκινώντας από την αποδοχή της ιδιαίτερης φόρμας, τις ιστορικές και αρχιτεκτονικές συνθήκες του χώρου, όπως μαρτυρά η θριαμβική επιφώνηση TOWER-TOWER (Πύργος-Πύργος), ο Νίκος Αλεξίου μεταφέρει, αναδιατάσσει και προπαντός αποκαλύπτει για πρώτη φορά σε πλήρη ανάπτυξη μπροστά στο κοινό τη συλλογή του, που απαρτίζεται από έργα τουλάχιστον εβδομήντα Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών, όπως:

Adam Chodzko, Αιμιλία Παπαφίλιππου, Aids-3D, Alex Slade, Αλέξανδρος Γεωργίου, Αλέξανδρος Λόγγος, Αλέξανδρος Τσαντίλας, Αλέξης Ακριθάκης, Amy O' Neil, Andisheh Avini, Ανδρέας Αγγελιδάκης, Anne Kern, Αντώνης Κυριακούλης, Απόστολος Καρακατσάνης, Απόστολος Καραστεργίου, Bernhard Cella, Caitlin Masley, Carmen Garcia Bartolome, Χριστίνα Μήτρεντζε, Χριστόδουλος Παναγιώτου, Δανάη Στράτου, Daniel, Δάφνη Κωστοπούλου, Δημήτρης Παπαϊωάννου, Ντιάννα Μαγκκανιά, Έλενα Πόκα, Ελένη Καμμά, Ηλίας Καφούρος, Enoc Perez, Γιώργος Λάππας, Γιώργος Μαυροϊδης, Γεωργία Σαγρή, Gert & Uwe Tobias, Γιαννούλης Χαλεπάς, Irys Schenker, Jack Early, Jason Meadows, Jim Shaw, Jimmie Durham, Jorg Mandernach, Kai Schiemenz, Κατερίνα Διακομή, Κώστας Χριστόπουλος, Κώστας Κουλεντιανός, Κωστής Βελόνης, Λυδία Βενιέρη, Μανώλης Χάρος, Μανταλίνα Ψωμά, Μαρία Παπαδημητρίου, Marie Françoise Routays, Mary Redmont, Michael Michaeledes, Μηνάς, Morrinho Project, Msaz, Νάνος Βαλαωρίτης, Νάγια Φραγκούλη, Νίκος Τριανταφύλλου, Νίνα Παππά, Ντίκος Βυζάντιος, Pae White, Πάνος Κοκκινιάς, Παύλος, Φίλιππος Γκούτζιος, Philip Tarlow, Πιερρέττα Λορεντζάτου, Poka-Yio, Remy Rivoire, Roland Kollnitz, Rolo, Simon Periton, Σπύρος Λίτινας, Στάθης Κατσαρέλης, Stephen Dean, Stephen Sutcliffe, Θεοδώρα Οικονόμου, Βαγγέλης Βλάχος, Βασίλης Μπαλατσός, Βάσω Γκαβαϊσέ, Βούλα Γουνελά, Βούλα Μασούρα, Γιώργος Σαπουντζής, Yuken Teruya, Werner Moser-Dorfmann.

Στο ιδιόμορφο αλλά δεκτικό εσωτερικό του πύργου, στον αντίποδα της χειρουργικής γυμνότητας των μουσειολογικών κανόνων που θέσπισε η νεωτερικότητα (1), η συλλογή προσφέρεται να κινητοποιήσει λογική και φαντασία εκείνου που την παρουσιάζει και εκείνου που την παρατηρεί.

Το κτίσμα υποδέχεται τον Νίκο Αλεξίου και εκείνος το οικειοποιείται για να εγγράψει το προσωπικό του αισθητικό περιβάλλον, καταδεικνύοντας με το γνώριμο διεισδυτικό και διαυγές βλέμμα του την αλληλοεπίδραση τέχνης,

χώρου -χρόνου όπως αυτή μπορεί να νοηθεί με βάση την εμπειρία του συγκεκριμένου τόπου (2).

Ο Πύργος

Το φρουριακό τριώροφο κτίσμα με τους παράπλευρους χώρους, κατασκευάστηκε από μοναχούς σε διαφορετικές χρονικές φάσεις, γύρω στο 1600 επάνω σε παλαιότερο, βυζαντινό ναΐσκο του Τιμίου Σταυρού τον οποίο ενσωμάτωσε. Λειτουργήσε ως ομώνυμο μοναστήρι μέχρι τις αρχές του 19ου αιώνα, οπότε πέρασε στην ιδιοκτησία του νεοσύστατου τότε Ελληνικού κράτους. Για μερικές δεκαετίες το κατοικούσαν οικογένειες κεραμοποιών όπου ζούσαν και κατασκεύαζαν τα κεραμικά τους. Στο τέλος του 19ου αιώνα αποκτήθηκε από την οικογένεια Μπαζαίου (Baseggio), από τις παλαιότερες του νησιού, Ενετικής καταγωγής, η οποία το χρησιμοποιούσε ως υποστατικό, αλλά και σαν τόπο αναψυχής.

Ο σημερινός απόγονος και ιδιοκτήτης, παράλληλα με τη φροντίδα συντήρησης επινόησε ένα νέο, ανάλογο ρόλο για το κτίσμα, καθώς από το 2001 λειτουργεί ως χώρος τέχνης, παιδείας και πολιτισμού.

Η Συλλογή

Η συγκέντρωση έργων νεότερης και νεότερης τέχνης από ένα σύγχρονο πρωτοποριακό εικαστικό δημιουργό σίγουρα δεν μπορεί να ειπωθεί απλά ως συλλογή, καθώς συνιστά ένα προσωπικό και εξελισσόμενο έργο του ίδιου του καλλιτέχνη-συλλέκτη.

Όπως παρατηρεί ο **Γιώργος Τζιρτζιλάκης**: «Η συλλογή του Αλεξίου αποτελεί μια πρώτη τάξεως αλληγορία του συλλεκτικού χαρακτήρα που διαπερνά την καλλιτεχνική πρακτική του. Η ίδια η συλλεκτική δραστηριότητα αποτελεί μηχανισμό παραγωγής και πεμπουσία του έργου του... Μια προτίμηση στο έλασσον είναι αναγνωρίσιμη στα έργα που συλλέγει, με τα οποία καθένας μπορεί συναρμολογήσει και να αποσυναρμολογήσει δικές του αφηγήσεις. Θα έλεγα μάλιστα πως όσο πιο *προσωπικό* και *έλασσον* είναι το έργο τόσο *μείζονος* σημασίας γίνεται η παρουσία του στη συλλογή. Το «γραφικό σημείωμα», η πτύχωση και το ίχνος στοιχειώνουν σ' αυτή τη συλλογή, σε αντιπαράθεση με το θορυβώδες και το μεγαλόσχημο. Πρόκειται, εξάλλου, για έργα με τα οποία, ως επί το πλείστον, μάθαμε τους καλλιτέχνες τους.

Ωστόσο, μια τέτοια επισήμανση δεν μας απομακρύνει από την προεξάρχουσα ιδιαιτερότητα της συλλογής. Η συγκρότηση της είναι αδιαχώριστη από τη ίδια την *δημιουργία*».

Η παρουσίαση της στον Πύργο Μπαζαίου ας θεωρηθεί αφετηρία μιας διαδρομής, η οποία θα διαμορφώνεται με το χρόνο, όσο πληθαίνουν τα έργα και εναλλάσσονται οι χώροι που τα φιλοξενούν.

Info: www.nikosalexiou.com

(1) **Γιώργος Τζιρτζιλάκης: Επίσκεψη. Ο καλλιτέχνης ως συλλέκτης.** (2009)

(2) Ας μην ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε στη Νάξο, το νησί με τους περίφημους μεσαιωνικούς πύργους, πάνω από τριάντα, που συνιστούν αυθεντικά στοιχεία

τέχνης-αρχιτεκτονικής στο νησιώτικο τοπίο και ένα μοναδικό αρχιτεκτονικό σύνολο στον Ελλαδικό χώρο. Με έναυσμα την εικαστική εμπειρία στον Πύργο Μπαζαίου, προτείνουμε την περιήγηση κι άλλων πύργων με οδηγό τον ενημερωτικό χάρτη που εκδόθηκε σε συνεργασία με την εταιρεία Monumenta και την Αρχαιολόγο Ειρήνη Γρατσία, ειδικά για το σκοπό αυτό.

Όποιος τον ακολουθήσει είναι σίγουρο ότι θα βιώσει τη Νάξο μ' ένα διαφορετικό τρόπο, θα ξεφύγει από το σύγχρονο τουριστικό κυκλώνα και θα ταξιδέψει στο τόπο και το χρόνο με όρους αισθητικούς και βιώματα αυθεντικά.